

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η θανατική εκτέλεσις του στρατηγού Καλλέργη και η λαϊκή όργη. Έφοδος κατά του Κυβερνηείου. Όπου ο τρελλός Άτσιποθόδωρος κατεβρίκει από το μοναστήρι. Πώς μία τραγωδία μεταβάλλεται σε... κωμωδία. «Ένετοί, καλώς όρισάτε !..» Τό θέαμα από τον εξώστη του Κυβερνηείου. Μία θεατρική σκηνή στη μεγάλη αίθουσα. Και τὸ θλιβερό τέλος.

Η ιστορία της πρώτης Κρητικής Δημοκρατίας που ιδρύθηκε με τόσο ένθουσιασμό από το λαό στα 1362, μετά την κατάλυση της Ένετικής κυριαρχίας, δεν εινε μεγάλη. Έχε όμως μερικά επεισόδια που αποτελούν αληθινές τραγωδίες. Στο περασμένο φύλλο είδαμε τα τυραννικά κατορθώματα του στρατηγού Ιωάννου Καλλέργη και το φοβερό θάνατό του στον Χάνδακα (το σημερινό Ήρακλειο) της Κρήτης. Θα διηγηθούμε σήμερα άλλο επεισόδιο, που ήθε συνέγεια του πρώτου και αναγκαία συνέχεια :

Κατά διαταγή του Προέδρου της Δημοκρατίας έτοιμοζολλήθη στους δρόμους προκήρυξις που ανήγγελε την καταδίκη και την εκτέλεση του στρατηγού Καλλέργη. Η απόφασις συνώψισε τὰ κατοχυρωμένα του και τὸν έχαρηκτήρισε προδότη. Οι κάτοικοι έμάθαναι ότι τὴ νύχτα εινε γίναι κοσάνο από τις λόγγες των δημοκρατικῶν φρουρῶν ὁ στρατιωτικός ἀρχηγός της νεαρῆς πολιτείας, ἔν ἀπὸ τὰ έπισημότερα ὀνόματα της Κρητικῆς εὐγενείας. Στην ἀρχή ὁ κόσμος ἐξεπλάγη, ὅστερ' ἀρχισαν μουρμούρες και βρσισιές, της ταραχῆς προανακηρύγματα, και τὸ μεσημέρι τὸ κακό ξέσπασε. Ἄπειρο πλήθος ἐμαζεύτηκε γύρω ἀπὸ τὸ Κυβερνητικὸ μέγαρο, ἐφράζε την πλατεία, τους δρόμους, την προκυμαία. Μὲ τὴ διάδοσι της φοβερῆς ἀγγελίας ὡς ἀστραλή, ὀμάδες χωρικῶν εἰσώρμησαν ἀπὸ τὰ προάστια, ἀπὸ τὰ χωριά, ἀπὸ αὐτές τις ρίζες του Ίκαριου ὄρους, ἄλλοι χάριν της οἰκονομείας Καλλέργη, ἄλλοι γιὰ νὰ βροῦν σὺκαρια λαφύραγγήσεως.

Τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο που συνεδρίαζε στὸ Κυβερνηεῖον, διέταξε νὰ κλεισούν τὰ κάγκελα και ἡ φρουρά ἔξω παραταγμένη νὰ σέκη με τὰ ὅπλα στὸ χέρι, έτοιμη. Φρικάλεις βρσισιές, φοβερές κατάρες ἐγγίμξαν τὸν ἀέρα. Φίλοι, συγγενείς, στρατιωτές του θανατωθέντος, ἀναμμιμένοι με τὸ λαό, τὸν ἐξηρέθησαν. Γυναικες και ὀηρέτες χτυποῦσαν τὰ στήθη τους και τραβοῦσαν τὰ μαλλιά τους μοιρολογώντας. Ἐκεῖνοι δὲ που φαινότουσαν κοσμιώτεροι ἀπὸ τους σπασιαστάς, εὐγενείς και νοικοκυραῖοι του Χάνδακος, κρυφοὶ ὀπαδοὶ της τυραννίας, ἐχαρκτηρίζαν τώρα τὸ γέρο πρόεδρο της Δημοκρατίας Μαρῖνο Γραδενίγο «αἰμοβόρο τυράνο, προδότη, ὀλητῆρα της Πατρίδος κλπ.». Τέλος ὁ δημοκόποι αὐτοὶ παρεκίνησαν τὸν ὄχλο νὰ κινή ἐφοδο κατὰ της φρουράς. Αὐτὴ ἀπετελετο ἀπὸ Τσάκωνες, Μωραῖτες και Ἡπειρωτίες ἀφοσιωμένους στὸ Συμβούλιο. Ἦταν ὡς ἑκατόσιοι. Στην πρώτη ἐπιδρομὴ του πλήθους ἐσκοτώθησαν λίγοι και ἐπληγώθησαν ἄρκετοι. Ἡ δεύτερη ὀμως σύγκρουσις ἦταν φονικωτάτη. Σὺσσωμο τὸ τάγμα χτυποῦσε τους σπασιαστάς και θὰ τους ἐδίριξε ὀλους, ἂν ἕνας περίεργος και ἀπροσοδότης ἀντιπερσασμός δὲν μετέβαλε τὴν τραγωδία αὐτὴ σε κωμωδία.

Ζῶσε τότε ἕνας γέρος ἀλήτης, που φαινότανε μισότρελλος, ἦταν ὀμως πανοῦργος και πονηρός, γνωστός σε ὀλους γιὰ τις παλαβωμάρες του και τις αἰσχρολογίες του. Τὸ ὄνομά του ἦταν Θεόδωρος, ἄλλα γιὰ τὴν ξετσιπωσιά του τὸν ἔλεγαν Ἄτσιποθόδωρο, δηλαδή Θεόδωρος ὁ ἀναιδής, χωρὶς τσίλα. Προστατευόμενος ἀπὸ τὴ φαινομενικὴ τρέλλα του, ἐκοροῖδευε και ἐβριζε ἀτιμωρητέ, ὡς ἄλλος Θεοεῖτης, τους ἀρχοντας της Δημοκρατίας, ἐχλεύεζε λαϊκοὺς, και κληρικοὺς, μεγάλους και μικροὺς. Ὁ τύπος αὐτός σεβότανε πολὺ τὴν Ἐνετικὴ πολιτεία, γιατί δταν στὴν νεότητά του ἦταν ἐμποροπλοῖαρχος, εἶχε κἀει στὴ Βενετία και εἶχε σαστίσει ἀπὸ τὸ μεγαλειότη της. Δυσαρστημένος λοιπὸν τώρα γιὰ τὸ διαῖμο των φίλων του Ἐνετῶν, ἐξευθίμαινε κοροῖδευοντας τους συμπατριώτες του. Ὅλη τὴν ἡμέρα τὸ σκαμνὶ ἔπᾶνω στὸ ὀποιο ἀνεβασμένος ἀγόρευε ὁ Ἄτσιποθόδωρος—ἐπολοῦσε—ἐκείτο ἀπὸ πλήθος ἀκρατῶν ποταμῶν ἀκούγαν με προσοχὴ τις προφητείες του. Καὶ ἐπροφήτευε κακό τέλος της Κρητικῆς Δημοκρατίας, ἐπιστολή φη των Ἐνετῶν στὴ νῆσο και θάνατο των κορυφαίων.

Ἡ βρσισιές και τὰ ἐρεθιστικά λόγια του μισότρελλου αὐτοῦ ἐκράβηξαν τέλος τὴν προσοχὴ της Κυβερνητικῆς, εἶχε κἀει στὴ Βενετία και εἶχε σαστίσει ἀπὸ τὸ μεγαλειότη της. Δυσαρστημένος λοιπὸν τώρα γιὰ τὸ διαῖμο των φίλων του Ἐνετῶν, ἐξευθίμαινε κοροῖδευοντας τους συμπατριώτες του. Ὅλη τὴν ἡμέρα τὸ σκαμνὶ ἔπᾶνω στὸ ὀποιο ἀνεβασμένος ἀγόρευε ὁ Ἄτσιποθόδωρος—ἐπολοῦσε—ἐκείτο ἀπὸ πλήθος ἀκρατῶν ποταμῶν ἀκούγαν με προσοχὴ τις προφητείες του. Καὶ ἐπροφήτευε κακό τέλος της Κρητικῆς Δημοκρατίας, ἐπιστολή φη των Ἐνετῶν στὴ νῆσο και θάνατο των κορυφαίων.

τους καλόγερους και... περιμένε τους Ἐνετούς νὰ τὸν ἐλευθερώσουν.

Ἡ εἰδηση ὀμως των ταραχῶν που ἀρχισαν ἀπὸ Χάνδακα ἐφθάσε τὴν ἴδια μέρα στὸ μοναστήρι και ἀνεστάτωσε τους καλόγερους. Ὁ Ἄτσιποθόδωρος ἐρώτησε «τί συμβαίνει ;» και ἕνα καλόγερο-παῖδι, γιὰ ν' ἀστείευθῆ, τοῦ εἶπε : «ἤρθανε οἱ Βενετιανοὶ !» Στην ἀρχή, ἂν και ἐξεπλάγη ὁ Ἄτσιποθόδωρος, καμώθηκε τὸν ἀδιάφορο γιὰ τὴν εὐχάριστη εἰδηση, σε λίγο ὀμως πῆδρες κρυφὰ τὸν τοῖχο του μοναστηριοῦ και ἔτρεξε στὸ Χάνδακα, ἀνυπόμονος νὰ προῦπαντήρη τους φίλους του Ἐνετούς !.

Ἐφθάσε στὴν πλατεία τὴν ὄρα που ἡ συμπλοκὴ ἦτανε στὴν ἀκμὴ της. Καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη χτυποῦσαν με μανία και τὸ αἷμα ἔτρεχε βρῦσες. Ὁ τρελλός ἐνόμισε ὅτι τὰ συμβαίνοντα ἦταν ἀποτέλεσμα της ἀφίξεως των Ἐνετῶν, ἀνέβηκε σ' ἕνα πέτρινο σκαμνὶ και ἄρχισε νὰ φωνάζη :

— Καλῶς ὀρισάτε, Ἐνετοὶ !.. Καλῶς μᾶς ἤρθατε Ἐνετοὶ !..

Καὶ προσκουνοῦσε τάχα και προσάγορσε τους Ἐνετούς, ὡς ἂν τους εἶχε μπροστά του. Τότε συνέβη κατὶ ἀπίστευτο : Ὅσοι ἦταν κοντὰ του, χωρὶς νὰ πολυσκεθῶν, ἐφώναξαν : — « Ἐφθάσαν οἱ Ἐνετοὶ !» και τὴ φωνὴ αὐτὴ ἐπᾶνέλαβαν και ἄλλοι, που ἦταν περὶ πέρα, ζῶηρότερα και ἔτσι ἡ φῆμη πετοῦσε γρήγορα ἀπὸ στόμα σε στόμα : « Ἐφθάσαν οἱ Ἐνετοὶ !» Παρακάτω ἔλεγαν ὅτι τριάντα καρούμια ἀράξαν κιάλας στὸ νησίαι Δία, περὶ πέρα ὅτι τὸ κάστρο της Φρασκιάς ἀρῆθηκε ἀπὸ τὸν ἐχθρό» και ἔτσι ἡ κακὴ φῆμη ἐξωγκωμῶνι μετεδόθη και στὶς τάξεις των μαχομένων, οἱ ὀποιοὶ τάχσαν κ' ἐλασαν τὴν ἀδελφοκτονία. Ὅλοι ἐφευγαν ἀπὸ τὴν πλατεία κ' ἔτρεχαν νὰ ἰδοῦν τους ἐρχομένους Ἐνετούς. Ἄλλοι ἀνέβηγαν στὸ Λάκκο, ἄλλοι ὀρμησαν στὸ ἀκροατήριον, ἄλλοι ἀνέβηκαν στους γύρω λόφους γιὰ νὰ ἐξακορῶθῶσαν τὴν ἑαφρικὴ σιμφορὰ !

Ἄμα ἀδειασε ἐντελῶς ἡ πλατεία και δὲν ἔμειναν παρὰ τὰ πτωματα των σκοτωμένων, τὰ σπασμένα ὀπλα, τὰ αἵματα και δὲν ἀκουγόντουσαν παρὰ τὰ βογγητὰ των λαβωμένων, ὁ Πρόεδρος της Δημοκρατίας με τὴν ὄστηρ γενειάδα, ἐβῆκε στὸ ἴδιο ἐκεῖνο μαλακὸν ἀπὸ τὸ ὀποιο πρό μινῶν ὁ προκάτοχός του Λάνδολος εἶχε ψιθυρίσει μιὰ ἀδύνατη ἀλογία ὑπὲρ της Ἐνετικῆς Δημοκρατίας πρὸς τους ἐπαναστάτες Κρητικοὺς. Ὁ πρόεδρος Γραδενίγος εἶδε τὸ θέατρο της φριχτῆς καταστροφῆς, ἀνατρίχιασε, ἐσῆκωσε τὰ μάτια στὸν οὐρανὸ κ' ἐφώναξε :

— Θεέ μου, τί ἦταν γραφτὸ νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μου ! Ἦτανε λοιπὸν μοιραῖο νὰ ὀσση τὴν πολιτεία και τὴν Κυβέρνηση των Κρητῶν, ποῖός ; ἕνας τρελλός, ἕνας Ἄτσιποθόδωρος !.. Φρίκη ! Φρίκη !

— Φαίνεται ὅτι ὁ τρελλός αὐτός ἔχει περισσότερο μυαλό ἀπὸ ὀλους μας, ἐμουρμούρισε μιὰ φωνὴ πίσω του.

Ὁ Γραδενίγος ἐγύρισε και εἶδε ἕνα ἀπὸ τους συμβούλους, τὸ Μάρκο Φραδέλο.

— Τί ἐνόησις ; τὸν ἐρώτησε ὁ Πρόεδρος.

— Πᾶμε μέσα και θὰ σοῦ πῶ... Ἐχω μιὰ σπουδαία ἀποκάλυψη νὰ σοῦ κάμω.

Ὅταν μῆλχαν μέσα τους ἐπλησίασε ὁ Λαβῶδρος, ἄλλος σύμβουλος, με τὸ ἴδιο μυστηριώδες ἄφος. Καὶ οἱ δυὸ ἀρχισαν τότε νὰ ἐξομολογοῦνται στὸν Πρόεδρο ὅτι τὰ σημερινὰ γεγονότα της ἔχικαν πολὺ σκεπτικὸς και ὅτι ἐδυνάμωναν τὴν ψυχὴ τους μιὰ ἰδέα...

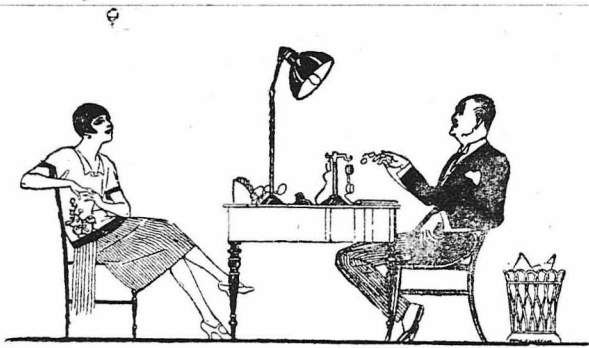
— Ποιά ἰδέα ; ῥώτησε ὁ Πρόεδρος.

— Ἄν ξαναφέρουμε τους Ἐνετούς !.. εἶπε με θάρρος ὁ Φραδέλος. Ἡ Κρητικὴ Δημοκρατία δὲν ἔχει ζωή... Ὅλοι οἱ συμβούλοι αὐτὸ σκέπτονται, ἄλλα δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ σοῦ τὸ πουν... Αὐτὸ εἶνε ἡ σωτηρία της Πατρίδος !

— Μὰ ἂν ὀλοι πιστευθε ὅτι ἔτσι θὰ σωθῆ ἡ Κρήτη, τότε κ' ἐγὼ εἶμαι μαζί σας, εἶπε ὁ Γραδενίγος. Ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ πάω στὴ Βενετία νὰ τους φέρω !

— Προδότη ! ἐφώναξε δυνατὰ ὁ Φραδέλος, σοῦ βγάλαμε τὴ μάσκα !.. Προδότη ! πουλημένη στους

ΤΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΡΑΜΠΕΛΑΙ

Ο περίφημος γάλλος συγγραφέας Ραμπελαι, ο οποίος πολύ συχνά βρισκόταν σε φριχτές απενταρίες, γυρίζοντας κάποτε από ένα ταξίδι που είχε κάνει στην Ιταλία επέλασε και στάθηκε στη Λυών. Έκει έμεινε μερικές ημέρες και διασκεδάσε με μερικούς γνωστούς του αλλά σέ λίγο τή χορηγία του τελείωσαν και βρέθηκε στη δυσάρεστη θέση να μην έχει να πληρώσει τόν ξενοδόχο του.

Μή έχοντας τίποτ' άλλο να κάνει και απειτόμενος τόν έξουτελισμό που τόν περίμενε αναγκάστηκε να καταφύγει στο έξης τέχνασμα :

Άφησε ένα πρωί επίτηδες άπάνω στο τραπέζι του δωματίου του, τρία δέματα, με τις εξής τρεις επιγραφές : Δηλητήριο διά τήν βασιλίτσαν. Δηλητήριο διά τόν βασιλέα. Δηλητήριο διά τόν αρχιστρατήγον.

Φυσικά μόλις ό ξενοδόχος είδε αυτά τά ένοχα δέματα έσπευσε άμέσως να ειδοποιήσει τήν αστυνομία, ή οποία μόλις κατέφθασε επί τόπου συνέλαβε τόν Ραμπελαι ως συνομοτή και τόν όδηγησε στο Παρίσι.

Τότε ό βασιλεύς Φραγκίσκος ό Α' που ειδοποιήθηκε έν τή μεταξή, ζήτησε να ιδή τόν συγγραφέα :

— Γιατί συνομοτείς κατά τής βασιλικής οικογενείας ; τόν έρωτησε.

— Μεγαλειότατε, έσπευσε ν' άπαντήση ό Ραμπελαι, ήμουν άπένταρος και αυτός ήταν ό μόνος τρόπος να ξεφύγω άπό τή νόχια τού ξενοδόχου μου στη Λυών, και να φθάσω στο Παρίσι.

Ο βασιλεύς μόλις τόν άκουσε έγέλασε και τόν έξοτήσε να γευματίση μαζί, συγχαιρώντάς τον για τώ όρατο του τέχνασμα.

Ένετούς, ή Κοιτική Δημοκρατία θά ζήση, έού όμως θά λάβης τώ θάνατο που σου αξίζει !

Και οι δύο συνομοτίαι έβγαλαν τά μαχαίρια τους και χτύπησαν τόν Πρόεδρο στο στήθος και στο λαμύ. Ο Γραδενίγος έπεσε νεκρός. Η άσπρη γενειάδα τόν βάρφηκε στο αίμα...

Τήν άλλη μέρα, 15 Οκτωβρίου 1363, ή χαμπάνα του Αγίου Τίτου, έσημεινε θλίβερα για δύο κηδεύς : του στρατηγού Καλλέγγη και του προέδρου Γραδενίγιου. Και οι μόν επιζήσαντες τιμές για τόν πρώτο έγεναν με πομπή μεγάλη και πάνδημο πένθος και πανηγυριστάτος λόγος έξεφωνήθη. Τώ λοιπών όμως τού δευτέρου δέ τώ άκολούθησαν πορά τά παιδιά του μαυροφορεμένα και οι συγγενείς του. Και ένας μόνο πατάς έδιάβασε τή νεκρολογία άκολούθια και άλειψε με άγιασμένο λαδι τά βλέφαρα του Προέδρου. Και ό πατάς αυτός ήταν ό τραγικός πατέρας τής Άηδονίτσας, τού θύματος τού στρατηγού Καλλέγγη, ό πατάς που είχε καταρασθεί τόν Πρόεδρο, τήν Κοιτική Δημοκρατία, και καίτε Ρωμαίική Δημοκρατία, τού παρόντος και τού μέλλοντος !»

Και ή κατάρα τού παπα έβιασε. Ύστερα από ένα χρόνο μιά Ένετική έστρατεία κατακτόυσε πάλι τή μεγαλόνησο και κατέλυε τήν Κοιτική Δημοκρατία, που τήν είχαν άποσυννείσει οι διάφοροι ευρύλοιοι πασαγαμοί. Ήτανε πολύ θλίβερα ή ημέρα εκείνη. Μιά είσοσμαελής Έλιτροπή πολιτών παρέδωσε στον Ένετό ναυαρχο Μικέλι τ' άσπρη κλειδιά του Χάνδακος, σημειών ύποταγής. Κανείς δέν έτόλμησε να μείνη στην προκυμαία ή στην πλατεία από τήν όποιαν θά περνούσαν οι Ένετοι νικηταί. Ένας μόνον θαρραλέος και άφοβος άπέμεινε στη μέση τής έρημης πλατείας, έπάνω σ' ένα ξερό δέντρο, ό τρελλός Άτσιποθόδωρος. Άπέναντί του, στον έξώστη τού Λουκιζού μεγάρου, καθάτανε έαλωμένος σε μιά πολυθρόνα, χλωμός και άρρωστος, ό πρό όλιγο άπελευθερωθείς πρώην άρμυστής τής Ένετίας Λεονάρδος Δάνδολος... Νεκρική σιγή έλιτροτόυσε γύρω.

Όταν επέλασαν οι Ένετοι με τις σημαίες τους, τά λάμποντα όπλα τους, τά σαλπισμάτα τους, ό Άτσιποθόδωρος έλυσε τή σιωπή. Άρχισε τάχα να χλαίη και να ούδεται για τή «μαζαρίτιδα Δημοκρατία και χευτώντας ένα κοουδοίνι προβάτου» με πένδημο ρυθμό έφώναξε :

— Αίωνία ή μνήμη τής μαζαρίτιδος Κοιτικής Δημοκρατίας !. Δεύτε νελευταίον άσπαρμόν δόμεν άδελφοί τή θανόνι !. Ντοράγ ! Ντοράγ !.

“ΜΠΟΥΚΕΤΟ”

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΦΡΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7 ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερ. δι' έν έτος... Δοχ. 130 9 Άγγλίας-Αιγύπτου ... Λίρα 1 Έξωτερ. * * * Φο. 130 6 Άμερικής ... Δολλ. 5 Αί έξάμηνιοι και τρίμηνοι κατ' άνάλογον. Αί συνδρομαί δέον ν' άπευθύνονται ως έξης: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”, ΑΘΗΝΑΣ. ΤΗΛΕΦ. 200

Τό τεύχος τιμάται Δραχμάς 2,50

Δημοσιεύσεις ό στήχος δραχμαί 5. Δι' άγγλίας ιδιαίτερα συμφωνία. Τά προηγούμενα τεύχη τιμώνται δραχμάς 3.

Γενικός άντιπρόσωπος τού «Μπουκέτου» έν Άμερική Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΩΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 87-89 CORTLAND STR. NEW YORK, N.Y.

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Ν. Η α πα δ ο λ ο υ λ ο γ, Κοιτοίτη. Άπευθύνετε στους έξοτιζούς οίκους που έξέδωσαν τά βιβλία αυτά, ήμετες, δυοτρώος, δέν προσίζουμε. Η λ. 1 ε. Τά Ποιήματα σας χορηγία στην καθαρότητα. Γράψατε άλλοτε στην δημόση. Τ ά κ η ρ Α τ ο ρ ε ί δ η ρ, Θεοτόκη. Δημοσιεύετε τώ «Μπουκέτο» σας ποιήματα. Δέν είτε άμως πρωτοτυπία αυτό. Έίτοι ποιήματα δημοσίευσε τώ «Μπουκέτο» και άλλα. Να τώρα και τώ «Μετὰ τή Τό α ρ λ ε σ τ ο ρ».

Όταν χορεύαμεν, Άλίς, μαζί στη σάλα τού «Καρπός» στους ήχους τής άρμονικής τζάζ—μυτών τού μούσου άράτη. «—Τό φανταζόσασταν ποτέ, μοι έστε, μικρο ύλη μου κορτέ, πως μες στά ντόνοινγκ θέλγητρα έχει πολλά ή άγάτη :

Και μεθυσμένοι άπό τώ ποτό, καθώς έπήραμε τ' όπό, φρονάζοντας άνδρό βίτ !» μες στής χαράς τή ζάλη, έφθάσαμε στο σινεμά, μ' άλλοιμονό μας ή μαριά μās αντιζίζει ξάφνου μπρός τούς δυό σε τέτοιο χάλι.

«—Κί ές με σε μεσιέ. Άλίς !» ειπε σά νύτανε Γαλλίς, οίχοντας πάνω μου σκληρό κι' άγριέμένο βλέμμα ! Μά έού τήν ψυχαομία γι' αυτό χορίς νά χασής, στο λεφτό τής δίνεις τήν άπάντηση μ' ένα ήμορφο σου φέμμα.

Και στέκοντας στο τροτοιάρο, μās λέει ή μαριά όρεβουάρ, φέροντας με χαμόγελο τώ φάς ά μεν στή μύτη. Και μεζι έφύγαμεν εύθης, γελώντας μέσα μας, Άλίς, για τήν άφέλεια τής μαριάς, που τράβηξε στο σάτι.

1 η μ. Γ α ζ ι ά ο η ρ, Τυφίος. Τί δηρμάκι σας όμ ποιή ενδιαιέ-ωον. Αφηρίσθη όμως ποιή καία. Στείτε εν τού, τίποτε άλλο άν έχετε και μη γράψατε και από τίς δυό πεινούς τού χαριού. Τά φύλλα σοάλη-ωον. Στείτε μας δημόση ποιήματα τής Τυφίος. Ηι μες έποχευόσαστε μάλοια. Απηλλαγμένα δέ φυσικά δικαιώματος κοίσεως. Α Ρ. Μυτιλή-ηη. Η «ηό Μάγες» όμ δημοσιεύαμε. Ζ ά ρ Σ α σ ο ώ. Δημοσιεύα-ωον. Κ. Τ. Κοιτοίτη. Ατ' έλήθησαν, θά σίς έπαύσαστε ή θά σίς γρά-φωμες μόλις έσθη ή σοριά τους. Τ ό ρ η Η α π α κ α ρ ο τ α ρ ε τ ε ρ ο ν, Αίμων (Εβραίος). Ότε τώ Κοιτοίτη άποτίως πετιχημίο. Μη βιάσαστε λοιπό. Θά γράψατε με τόν καιρό καλύτερα ποιήματα. Για τή καία σας λόγια σας νιχαροσώμε θυμώος. Α θ η ρ α τ ο ρ. Ησοάτη τήν βραδύτητα ποιήτε τώ ποιήμα και δέν είτε έπιτυχής. Έπειτα γιατί έτε πός τώ «Μπουκέτο» και χορηγία καί... δέν χορηγίτε τόν άνεργό-στην ; Ίδοί π. χ. τί γράψατε :

Τώ μουζέτο μου σάν πέγνο ταχικό για να διαβρω τός σελίδας άτενίζων δέν μπορώ για να χορτάτω !

Και πασαγάτο :

Γι' αυτό όλοι τρέχουν πρώτοι τώ «Μπουκέτο» και χορηγίασσαν διατί μωρεν έσοπόνον είμπορούν νά έμφοράσσαν !..

Και χορηγίονε λοιπό και δέν χορηγίονε. Ότε οικονομικό ανασίτω γάμασε δηλαδή... 1. Α τ ο ρ ε ί δ η ρ, Κοιτοίτη. Στείτε άπολογοσίες, έπειτα έμενός όμως. Στείτε άκόμη και στο «Μπουκέτο» συγγραμμάτα. Α κ ο ρ τ α ρ. Τώ ποιήμα σας όμ έπιτυχής. Γ. Α α μ τ... Αποτρώος ή μετάφρασίς σας δέν είτε τίλον έπιτυχούς... Η α τ α θ α ρ α σ τ ο ρ, Νανιά. Και τώ δηρμά σας όμ... έμφορον. Γράψατε εν τούτος ποιή καία. Στείτε τίποτε άλλο... Α τ ο ρ ε ί δ η ρ, Υδωρ. — Τώ δηρμά σας όμ καία... έμφορον έπιτυχής δημόση γλώσσας. Και φροστίστε τή φτιάσ... πείλο λογοτεχνικό, τώ ύφος σας. Κ. Κ ο α λ λ η ρ, Θεοτόκη. Δημοσιεύατε ποιή για τας εχθας σας. Σας έγχομια και... έμφορον τή χαρά. Α θ. Μ α ρ τ η ρ.